

иже каша, та уби много человѣци, които ся нахождаха въ неї?

М. Помни, чадо; той бѣше най силенъ человѣкъ отъ колкото человѣци живѣяха и нѣкога на свѣтѣ-тѣ.

И. Можетъ той да е ималъ най голѣмѣ силѣ.

М. Богъ, сынко, има най голѣмѣ силѣ, защото може да прави всичко.

И. Можетъ ли Богъ, мамо, да снеме сльнце-то?

М. Ако само искаше да падне долу сльнце-то, то щѣше да падне съ такавѣ скоростъ, съ какважто отиде рѣка-та ти къмъ главажъ ти, като ты поисканъ да иде.

И. Щѣше ли да е толкова лесно на Бога да поисканъ да падне сльнце-то, колкото е менѣ лесно да поискамъ да иде рѣка-та ми на главажъ ти?

М. Несумнѣнно: ако нѣкога поисканъ Богъ да ся развали сльнце-то, и луна-та, и звѣзды-ты, и всичкия-тѣ свѣтѣ съ человѣци-ты, и съ всички-ты животны, съ всички-ты вещи, които сѫ въ него; то ще ся развалятъ толкова лесно, и толкова бѣрже, колкото ты можешъ да развалишъ единѣ часть отъ книгѣ съ огнь-тѣ.

И. О, мамо, надѣвамъ ся че Богъ не ще да направи така.

М. Богъ, сине мой, колкото е силенъ, толкова е и добръ. Сякога прави онова, що е праведно, и що сочи за добро-то на сички-ты, които го обычатъ, и слушатъ.